

ни писатели, кои прѣстрастно или отъ незнания даватъ ны татарско поколѣние, щжтъ унѣмѣ и прѣстана да дрънкжтъ“.<sup>39</sup> Искана ли най-после да открие древността на българската правова държава, той изследва законодателството ѝ, като посочва, че такова е имало и ще да е съществувало още преди Крума.

Ако това отнима до известна степенъ научната стойностъ на трудоветѣ му, то пъкъ последнитѣ иматъ високо национално революционно значение, защото импулсиратъ съзнанието на народа и борческата му енергия. Че тѣ действително сж отговаряли на настроението на широки слоеве въ страната, сжди се отъ възхищението на четящитѣ съчиненията и вестницитѣ му, изразено въ писмата имъ до Раковски.<sup>40</sup>

Неговото писателско творчество ни интересува и откъмъ форма, дадена въ особенъ езикъ и стилъ, предимно въ стиха (Г. П.). Езикътъ на Раковски носи печата и влиянието на нашитѣ класици: Паисий, Н. Рилски, Бозвели, Фотиновъ и др., които пишеха и конструираха фразата по черковнославянска и руска граматика или всѣки по своему. Затова у него се редятъ многобройни изрази и думи, смѣсь